

KATWIJK

Indrukwekkende verhalen tijdens meet & greet mantelzorgers en raadsleden

verslag 20 maart 2023

Op maandag 20 maart organiseerde Welzijnswartier samen met de gemeente Katwijk in TriPodia een meet & greet tussen werkende mantelzorgers en raadsleden uit Katwijk. Het was een avond met indrukwekkende verhalen van mensen die zorgen voor hun ouders, kinderen of partners. Verhalen waaruit duidelijk werd hoe ingewikkeld het kan zijn om de zorg voor je naaste te organiseren. De persoonlijke verhalen gaven inzicht in wat er allemaal bij komt kijken, welke stress mantelzorgers ervaren, en tegen welke bureaucratische muren ze aanlopen. Het was een heel geslaagde avond. Gemeente Katwijk en Welzijnswartier gaan aan de slag met vervolgstappen en onderzoeken welke adviezen van de mantelzorgers opgevolgd kunnen worden.

Na het openingswoord van Wethouder Emile Soetendal bestond de avond uit een aantal gespreksrondes, waarbij mantelzorgers en raadsleden in kleine groepjes met elkaar in gesprek gingen. Het was een gemêleerde groep mantelzorgers, die allen werk en mantelzorg combineerden en die vaak al diverse jaren zorgen voor hun naaste. Er waren ouders van kinderen met een chronische ziekte zoals reuma of autisme, volwassen kinderen die de zorgen voor hun ouders, veelal met dementie en mantelzorgers die zorg dragen voor hun partner, bijvoorbeeld na een herseninfarct. De mantelzorgers vertelden hoe het gaat, waar ze tegen aanlopen en wat ze nodig hebben om de zorg goed te kunnen uitvoeren en volhouden.

Aanleiding

Welzijnswartier geeft al jaren mantelzorgondersteuning in Katwijk en heeft een actueel bestand met 1500 mantelzorgers. Wat opvalt is dat mantelzorgers niet snel zelf om hulp vragen. Daarom benadert Welzijnswartier de mantelzorgers proactief, onder meer met het Belpanel, een panel met geschoolde vrijwilligers die wekelijks mantelzorgers bellen om te vragen hoe het

met hen gaat. Om meer inzicht te krijgen in wat werkende mantelzorgers nodig hebben, hebben Welzijnswartier en gemeente Katwijk vorig jaar november een bijeenkomst georganiseerd voor werkende mantelzorgers in de Roskam. Toen spraken we met zo'n 25 mantelzorgers, die heel duidelijk aangaven waar ze tegen aan liepen in het zorgen voor hun naaste en wat ze nodig hadden. Wat opviel is dat er te weinig aandacht is voor de belangen van mantelzorgers. Het beleid en de zorg zou meer *mantelzorgminded* mogen zijn. Zeker gezien de tekorten in de zorg en de toenemende vergrijzing. Tijdens de avond ontstond het idee om raadsleden uit te nodigen en ook met hen in gesprek te gaan om dit belangrijke thema met hen te bespreken. Het vervolg was de meet & greet op maandag 20 maart.

Waardevol

Terugblikkend was het een zeer geslaagde avond. De deelnemende mantelzorgers waren openhartig en vertelden indringende en persoonlijke verhalen. De raad was breed vertegenwoordigd. Vele politieke partijen waren aanwezig en luisterden belangstellend. Het werd door beide partijen als waardevol beschouwt om op deze manier met elkaar in gesprek te zijn, en vervolgens met elkaar na te denken over wat er nodig is om de ondersteuning van mantelzorgers te verbeteren.

Verbeterpunten

1. 'Een casemanager voor mantelzorgers' of 'een vast aanspreekpunt'.

Vaak weet je als mantelzorger niets van een ziekte en is het een zoektocht naar de juiste informatie en regelingen. Het komt regelmatig voor dat mantelzorgers hierdoor geld mislopen, terwijl je vaak extra kosten hebt. Als mantelzorger heb je vaak niet in de gaten dat je mantelzorger bent. Kunnen mantelzorgers niet pro-actiever benaderd worden, waardoor de informatieachterstand verminderd? Mensen met dementie krijgen een casemanager aangewezen. Mantelzorgers ervaren dat over het algemeen als erg prettig.

2. Er is veel onnodige bureaucratie.

Behalve de vele aanvraagformulieren stuiten mantelzorgers regelmatig op indicaties die opnieuw aangevraagd moeten worden, ook als het ziektebeeld niet verandert. 'Waarom kan de reuma-arts van je dochter niet beslissen of zij in aanmerking komt voor een rolstoel?', was een van de voorbeelden. Dat scheelt (overbodige) aanvraagprocedures die belastend zijn voor cliënten en hun mantelzorgers.

3. De overgang tussen jeugdzorg en WMO, als een kind met een aandoening 18 jaar wordt.

Uit voorbeelden bleek dat de zorg veelal verminderd op die leeftijd en dat dit als zeer stressvol wordt beschouwd, door ouders en kinderen. Hier is meer maatwerk nodig en een betere overdracht tussen hulpverleners.

4. Beter samenwerking tussen organisaties'.

Meer samenwerking tussen organisaties en het beter afstemmen van de keten kan helpen om zorg en ondersteuning beter en efficiënter te maken. Daarnaast worden de wachtlijsten in de jeugdzorg en GGZ als belastend gezien. Deze hebben veel impact op gezinnen als kinderen met ggz klachten lang moeten wachten op hulp.

Niet alles wat genoemd werd is gemakkelijk op te lossen. Met name daar waar wetgeving vanuit het rijk aan ten grondslag ligt. Welzijnswartier en de gemeente onderzoeken komende periode welke stappen we wel kunnen maken en zullen de raad en de mantelzorgers op de hoogte houden van het vervolg.

Meer informatie

Margreet Adam, Welzijnswartier, manager sociale innovatie,
margreetadam@welzijnswartier.nl

Jacqueline Smak Gregoor, gemeente Katwijk, Beleidsregisseur cluster Beleid Sociale Leefomgeving, j.smakgregoor@katwijk.nl

